

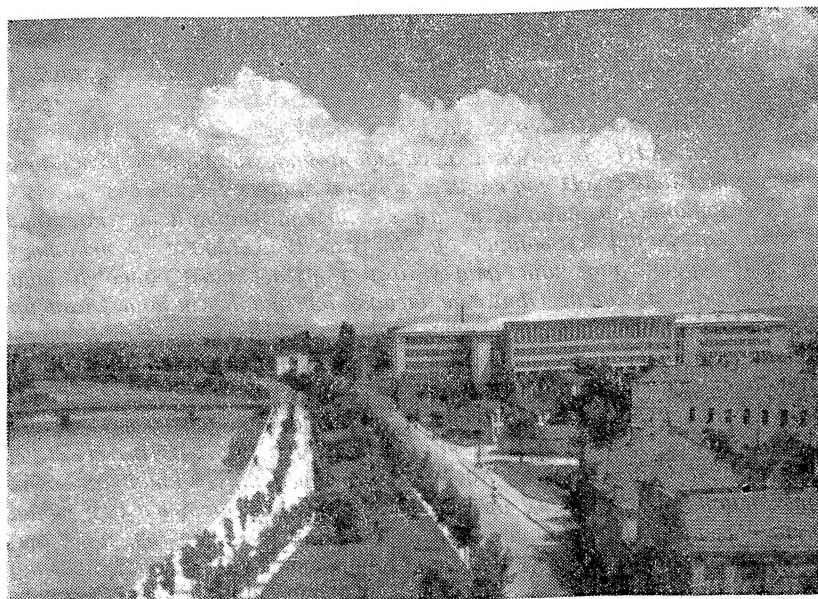
УМЕСТО ПРЕДГОВОРА

Сматрамо за поштребно да на овом месецу објаснимо зашто наш часопис уместо дводесет и један је излази као један број за два годишта. Редакција је већ била сакупила материјал за први светак XIII годишта и предала га штампарији за слатње, док се штампање XII годишта пријешило крају. Тако што је 2. светак XII годишта изашао из штампе и почела његова историја, када је катастрофални земљотрес од 26. јула 1963 године за неколико секунада претворио наш град у јомилу рушевина и однео велики број људских жртава. Обиме је шешко био појошен и наши Семинар а заједно с њиме и наш часопис. Јужно крило Главне зграде Универзитета у којему је био смештен Философски факултет није мојло издржали ударцима стихије: поред катастара за философију, пегацију, југословенске књижевности и катастара за класичну филологију са своја оба семинара и редакција и администрација ЖИВЕ АНТИКЕ биле су срањене са земљом. У том трагутику чија је књижни фонд наших семинарских библиотека и нашеја часописа (изузевши други светак XII годишта који је тек био изашао из штампе) наша се затрпана у шешкој јомили рушевина. У целију овој ојромној несрећи наша је катастара имала велику срећу што је све њено особље осјало здраво и чијаво, па се један део присујних чланова катастре омах после катастрофе латио посла и почeo са спасавањем онаја што још није било поштитено.

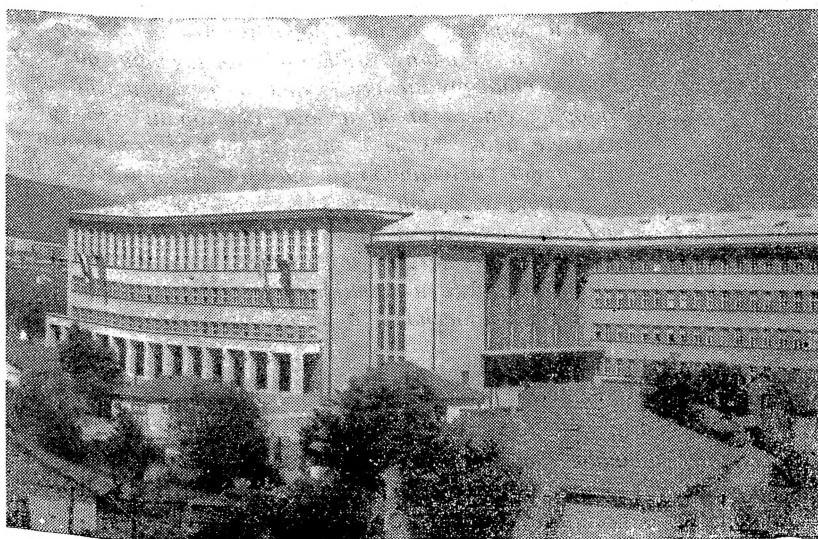
У лећним и јесенским месецима 1963 године, када је у Скокљу требало обезбедити најнеодходније услове за живој, није се мојло мнојој мислиши да издавачку делатност. У то време нису били примани рукописи за Ж. А. јер се није знало када ће бити објављени ни они рукописи који су били предани пре земљотреса.

Са задовољством и радошћу можемо забележити да се у оним и за нас и за нашу катастру шешким данима нисмо ни један пут осетили сами и заборављени. Још од првој дана трајично је удеса мноје да се наше колеџе и из земље а нарочито изиностраница преко поште и телеграфа распуштавали о нама изражавајући своје саучешће и нудећи свакојаку помоћ, пре свеја књије за нашу библиотеку. Дубоко дирнущи њиховим искреним саосећањем, брајским симпатијама и солидарношћу, ми им и са овоја месета ућујемо свима поименце наше друштвске и колеџалне изразе поштле брајдарносћи за њихова хумана осећања и исказану јошвеношћи да нам помојну.

Неке установе из иностраница још у априлу месецу почеле су нам слати пакете с књигама, али смо их ми сами молили да нам не шаљу омах будући да је цео стамбен и други пристор у Скокљу био уништен па нисмо имали где сместити ни оно што је било спасено. Били смо исти тако прикупљени да и све осјале наше колеџе обавестимо и замолимо да предложену и сакупљену помоћ у књигама задрже код себе још извесно време док се не снабдемо са нужним пристором за нашу библиотеку.



L'Université de Skopje (avant la catastrophe du 26 juillet 1963) — vue de l'Ouest.



L'aile sud de l'Université (Faculté de philosophie).

EN GUISE DE PRÉFACE

Nous croyons devoir expliquer ici les raisons pour lesquelles notre revue paraît comme un numéro biennal au lieu de paraître deux fois par an. La rédaction avait déjà recueilli tous les matériaux pour le premier fascicule de l'année XIII et les avait remis à l'imprimerie, alors même que s'achevait l'impression de l'année XII. Le deuxième fascicule de l'année XII venait de paraître et l'on avait procédé à sa distribution, lorsque le terrible tremblement de terre du 26 juillet 1963 transforma notre ville en un amas de ruines causant un grand nombre de victimes. Notre séminaire lui aussi en fut gravement atteint et avec lui notre revue. L'aile sud du bâtiment de l'Université, où se trouvaient les locaux de la Faculté de philosophie, ne put résister aux coups des forces élémentaires : outre les chaires de philosophie, de pédagogie et de littérature yougoslave, la Chaire de philologie classique, avec ses deux séminaires, la rédaction et l'administration de l'Antiquité Vivante, fut entièrement rasée. Tout le fonds de livres des bibliothèques de nos séminaires et de notre revue (sauf le deuxième fascicule de l'année XII qui venait de paraître) se trouva à ce moment enseveli sous le lourd monceau de ruines. Dans ce malheur immense, notre chaire eut cependant la chance énorme de n'avoir eu aucune victime parmi son personnel. Une partie des membres présents de la Chaire se mit aussitôt après la catastrophe au travail pour sauver ce qui n'était pas encore entièrement détruit.

Dans les mois d'été et d'automne 1963, alors qu'il fallait assurer les conditions indispensables de vie, on ne pouvait trop songer aux publications des travaux. A cette époque, on ne recevait pas les manuscrits pour l'ANTIQUITÉ VIVANTE, vu qu'on ne savait même pas quand seraient publiés ceux qu'on avait reçus avant le tremblement de terre.

Nous pouvons constater avec plaisir que dans ces moments difficiles pour nous et pour notre Chaire, nous ne nous sentîmes pas seuls et abandonnés. Dès le premier jour du grand sinistre, un nombre important de nos collègues du pays et, surtout, de l'étranger demandèrent, par courrier ou par télégraphe, de nos nouvelles tout en exprimant leurs sentiments de condoléance et offrant généreusement toute sorte d'aide, en premier lieu des livres pour notre bibliothèque. Profondément émus par leur condoléance sincère, leur sympathie fraternelle et leur solidarité, nous adressons de cet endroit à tous nos collègues l'expression amicale de sincère et chaleureuse gratitude pour leurs sentiments humanitaires et leur promptitude à nous venir en aide.

Certaines institutions étrangères se mirent à nous envoyer, en août déjà, des colis de livres. Nous dûmes les prier cependant de ne pas nous les envoyer si tôt, vu que toutes les maisons d'habitations et autres locaux de Skopje étaient soit endommagés soit démolis et que nous n'avions pas où placer même ce que nous avions pu sauver. Nous fûmes également obligés de prévenir nos autres collègues de la situation où nous étions et de les prier de garder chez eux l'aide en livres proposée ou collectée jusqu'au moment où nous recevrions les locaux nécessaires pour notre bibliothèque.

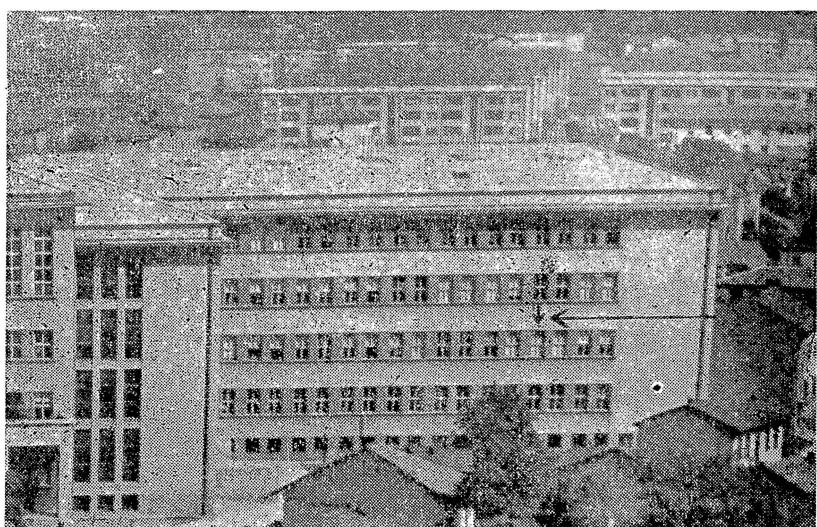
Неке су нам колеџе тражиле стискове у пропашћених и изгубљених књића и ошталах наших дезидерата да би нам они, ако не све, бар један десетак штоа набавили и надокнадили донекле њихов ћубишак. Али и са припремањем стискова није ишло толико брзо, оношто из исих разлога, што и нисмо имали доволно месеци да бисмо могли средити књиће које смо извукли из једног рушевина и извршили поиздраживање. Тако да је ишао неколико месеци да бисмо могли сместити стасене књиће и йочећи с њиховим срећивањем.

Од следећега броја Ж. А. имамо намеру да објављујемо имена устаника и приватних лица који су нам у овој шешкој несрети послали своју помоћ у књижама. Ове ће књиће образовати посебне фондove у нашој библиотеци и наша је жеља да они осстану у нашем факултету као вечно стоменик колеџјалних веза и братске солидарности класичних филолога из целог света.

Захваљујући несебичној материјалној помоћи и моралној подршци наших колеџа из земље и иностранства, као и разумевању и подршци наших универзитетских власти и другова са Филозофском факултетом и Универзитетом у Скопљу, надамо се да ће наша Катедра релативно брзо преоболети шешке ране задобијене катастрофом од 26. јула а наши часопис у будућностима продолжити своје редовно излажење.

Скопље, крајем фебруара 1964. г.

Од Катедре за класичну
филологију и Уредништва
ЖИВЕ АНТИКЕ.



La Faculté de philosophie (avec le Séminaire de Philologie classique à la partie droite de l'aile sud, désigné par les flèches) avant la catastrophe.

Il y eut aussi des collègues qui nous demandèrent des listes de livres endommagés ou détruits ainsi que celles de nos autres desiderata, afin qu'il pussent nous restituer, sinon tout, du moins une partie de ce que nous avions perdu. Nous n'étions pas cependant en état de faire de façon urgente les listes qu'on nous demandait pour la simple raison que nous ne disposions pas de locaux suffisants pour placer les livres que nous avions sortis des ruines et les inventorier. C'était vers la fin de janvier seulement que nous reçumes une baraque et que nous pûmes procéder à leur arrangement.

Nous avons l'intention de publier à partir du numéro prochain de l'ANTIQUITÉ VIVANTE les noms des institutions et des personnes qui, dans notre grand malheur, nous apportèrent leur aide en livres. Ceux-ci constitueront des fonds à part dans notre bibliothèque. Nous désirons que tous ces livres restent dans notre Faculté comme un monument éternel de relations amicales entre les philologues classiques du monde entier et de leur solidarité fraternelle.

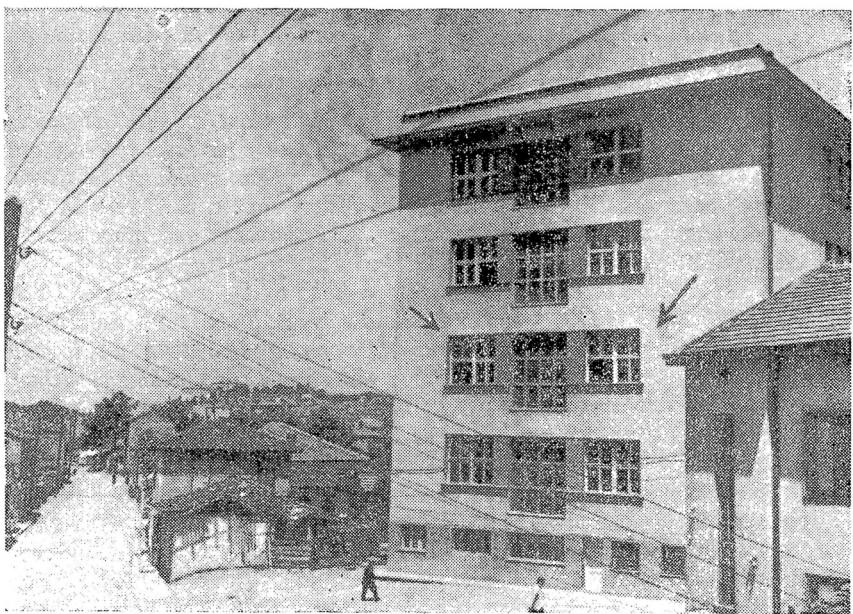
Nous espérons que notre Chaire, grâce à l'aide matérielle et à l'appui moral de nos collègues du pays et de l'étranger, de même qu'à la compréhension et au soutien des autorités universitaires et de nos camarades de la Faculté de philosophie et de l'Université de Skopje, se remettra relativement assez vite des plaies qu'elle subit dans la catastrophe de juillet et que notre revue continuera à paraître régulièrement dans l'avenir.

Skopje, fin février 1964.

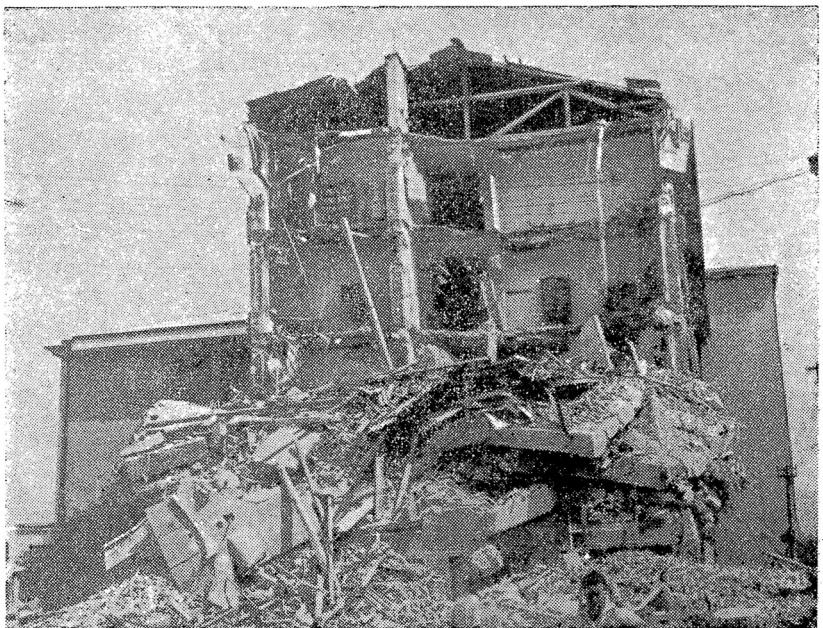
*De la Chaire de philologie
classique et de l'Administration de
l'ANTIQUITÉ VIVANTE.*



La Faculté de philosophie (avec les débris du Séminaire de Philologie classique) après la catastrophe.



Côté sud de l'Université (avec le Séminaire de Philologie classique) avant la catastrophe.



Côté sud de l'Université (avec les débris du Séminaire de Philologie classique) après la catastrophe.